పరుపుక్రింద పైజమ్మా

మొన్న మా పిన్నిగారి లలిత ఒంటరిగా బస్సులో వచ్చింది పుట్టింటికి ధూళి ధూసరితాంగిలా, బస్సు జర్నీకదా పాపం మొహం కళ్ళూ వాచాయి అనుకున్నాం. అదేంకాదు. దానికి ఆరో నెలో ఏడో నెలోట—అక్క-వుం చెన్సీ తెలీదు. దానికథ విన్నాక నాకు ఏడుపొచ్చింది. దాని మొగుడు బియస్సీ ఎల్లెల్బీట, ఏనుగుగున్నలా వుంటాడు. ఏడువేలు కట్నం పోశారు, మనిషి ఏనుగుగున్నలా వున్నా మొహం ముంగిమొహంట. క్యాంపులమీద తిరిగే వుద్యోగం—నెల్లో యిరవై య్యార్రోజులు తమాను. మా లలిత మా లలితని చెప్పుకోవటం కాదుగాని కాపురానికెళ్ళినప్పుడు అది లవ్లీగా, నైసుగా, షోగ్గా, చలాకీగా, రంగుల రాణీలా వుండేది. చెప్పాను కదా దాని మొగుడు డిబ్బకొక్కులా ముంగిలా, ఏనుగులా వుంటాడని వాడి కది నవల్సూ పత్రికలు చదివితే చెడిపోతుందని భయంట. సీతారామాంజనేయ యుద్ధం, మోహినీరుక్మాంగద అనుపాము పాటకథ, లక్ష్మణస్వామి మూర్ఛ లాటి కథలు చదువుకోమంటాడ్ట. మా లలిత కష్టపడి సంగీతం చెప్పుకుంది. పియ్యూసీ సెకండ్ క్లాసులో ప్యాసయింది. అది రేడియోలో ఆడవాళ్ళ ప్రోగ్రాముల్లో వరకట్న దురాచారం గురించి "కన్నెపిల్లలు కనే కలలు" అనే వూహానాటిక రచించి ప్రసారం చేయించింది. దానికి రింగ్ టెన్నిస్, బ్యాడ్మింటన్ కూడావచ్చు. అటువంటి బొంగరంలాటి పిల్ల

కళ్లువాచిపోయేలా ఏడుస్తూ బస్సులో వచ్చిందంటే కడుపు తరుక్కుపోదూ?

రెండ్రోజులు దాని మానాన్న ఏడవనిచ్చి "ఏమిటేపిల్లా? ఏమిటి కథ" అని అడిగాను. అది మరికాస్త ఏడిచి "పరుపు క్రింద పైజమ్మా" అంది. పరుపుక్రింద పైజమ్మా ఏమిటే నీమొగం యీడ్చ్యవచన కవిత్వంలా బోధపడకుండా వుంది. "తిన్నగా చెప్పి ఏడు. లేక ఏడ్చయినా చెప్పు అన్నా,"అది కళ్ళు తుడుచుకుని ఒక దిండును ఒళ్ళోవేసుకుని ఆపశోపాలు పడుతూ చెప్పింది.

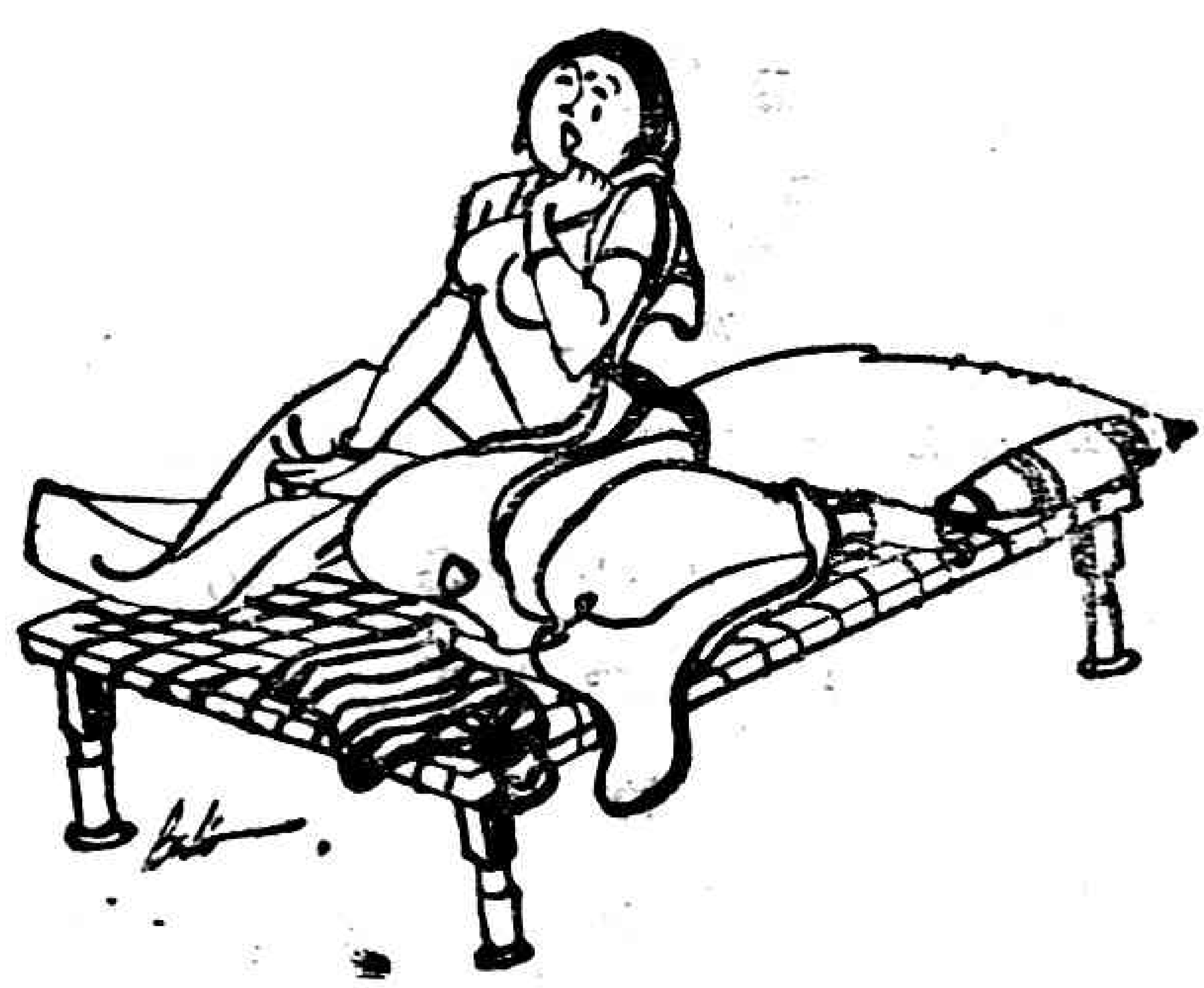

వాళ్ళాయన కేంప్రునించొచ్చి పొట్టపగిలేలా భోంచేసి, తమల పాకులు నముల్తూ గేద్దూడలాగ పందిరిమంచంమీద పవళించిలేచి ఎందుకో (నల్లికుట్టింది కామోసు) పరుపు ఎత్తగానే దానికిందో "పైజమ్మా" చారల చారలది కనిపించిందంట. దాన్తో ఆగ్రహోదగ్రుడై గుడ్లెర్రజేస్తు "ఈ పైజమ్మా ఎవరిదే" అని అడిగాడ్ట. మా మొద్దు 'మీదే' అని రెండు తగ ల్నిచ్చాక "నాకు తెలియదు మొర్రో — సూర్యచంద్రులాన, అష్టదిక్పాలకు లాన, మా అమ్మమీ దొట్టు, మా నాన్న మీదొట్టు" అని వాపోయింవట, ఆ మహిషాసురుడు అంతటితో ఆగక రెండు మూడ్రోజులు యిల్లంత నరకం చేసి 'పో కులటా పో పుట్టింటికని' మా లలితను పని మనిషిని సాయం యిచ్చి రిక్షాలో ఎక్కించి బస్సుస్టాండుకు పంపేడ్ట, అది దాని ట్రంకుపెట్టె

మోసుకుంటూ ఏడుస్తూ పుట్టింటి కొచ్చింది. ఆ పరుపు క్రింద పైజమ్మా గురించి వాని కసలేమి తెలియదట.

ఎవర్నైనా వకీల్ని సంప్రదిద్దామా అన్నాన్నేను. వకీలెందుకందది. కిలేరిగి వాత పెట్టిద్దామని అన్నాను. విడాకులు పుచ్చుకోవద్దామరి అని అడిగాను. విడాకులెందుకే—ఈ పురుడయాక అన్నీ చూసుకోవచ్చును అందది. వకీల్ని మానేసి మా లలితను డాక్టరు దగ్గరికి తీసుకెళ్లాము. లేడీ డాక్టరు సంతోషంగా వుండాలమ్మా. తిన్నంత తిని తిరుగు అని అక్కడా యిక్కడా పరీక్షచేసి నవ్వుతూ పదిరూపాయ తీసుకుని డ్రాయర్లో పడేసుకుంది. వకీలైతేనేమిటి, డాక్టరైతేనేమిటి అనుకుని "పరుపుక్రింద పైజమ్మా" గురించి మీకు తెలుసా అనడిగాను. డాక్టరు తెల్లబోయి నన్నూ పరీక్ష చేస్తాను డార్క్ రూంలోకి రమ్మంది. నేను డార్క్ రూంలోకి రాను మీ పరుపు క్రింద పైజమ్మా వుందా చెప్పమని అడిగాను. లేడీ డాక్టరయినా పెళ్ళి కాని లేడీయే కనుక కొంచెం సిగ్గుపడి కొంచెం ఎర్రబడి యింకా అంతవరకూ రాలేదన్నట్లు నవ్వి ఒక చీటీ వ్రాసిఇచ్చి యీ బిళ్లలు మూడుపూట్ల పుచ్చుకుని పాలుత్రాగి పడుకోమని చెప్పింది నాకు. నాకు తల తిరుగుతోన్నట్లుంటే మళ్ళీ సోమవారం మార్నింగు తొమ్మిది ముప్పయిమూడు నిముషాలకువస్తే ఇంజక్షనిస్తానంది, వద్దండీ అని మా లలితను తీసుకుని వచ్చేశాను. పెళ్లికాని లేడీ డాక్టర్లింతే ననుకుని పరుపుక్రింద పైజామ్మా గురించి అడగటం పరమడేంజరని గుర్తుపెట్టుకున్నాను.

లలిత దిగులుగా వుంటే కోప్పడ్డాను, మొగుడ్ని మర్చిపోమన్నాను, కొందరు ఆశించినట్లు మళ్లీ త్వరలో మాతృస్వామికంవస్తే నీ మొగుడ్ని చెట్టుకికట్టి కందచీమలతో కరిపిద్దామన్నాను. పోనీ నీ దిగులు మర్చిపోయెందుకు 'చీచీ పురుషులు' అని ఏదైన కథ వ్రాయకూడదా అన్నాను.

లలిత మాట్లాడం మానేసింది. దిగులుగా పిచ్చిచూపులు చూస్తూ కూర్చునేది. టిప్‌టాప్‌గా వుండే పిల్ల కాస్తా జావకారిపోయి శరణం భవ కరుణామయి కురుకీనదయాళో అనే స్థితికి వచ్చింది. సినిమా కెళ్దామా అన్నాను తలతిప్పేసింది. మనం ఏంచెప్పినా 'నో'అనే స్థితికి వచ్చింది.

ఈ "పరుపుక్రింద పైజమ్మా సంగతి మీ యింట్లో తెలుసా" అని అడిగాను. లేదంది నీనిలావచ్చినందుకు అనుమానపడలేదా అన్నాను. అనుమానపడ్డారన్నట్లు తలవూపింది. మరి నీవేమీ చెప్పలేదా అన్నాను. చెప్పలేదంది. ఎందుకు చెప్పలేదు అన్నాను. దిండు క్రింద పైజమ్మా అని చెప్తే అందరూ నవ్వుతారు. నన్నో పిచ్చిదానిక్రింద జమకడ్తారని చెప్పింది. లలితా నీలాటి పిరికివాళ్లు బాగుపడరని విసుక్కున్నాను.

పోనీలే అని అది బెల్లపుజీళ్ళు తెప్పించుకుని తినడం మొదలెట్టింది. తిండిలో పడిపోతే ఆడాళ్ళు అన్నీ మర్చిపోతారని దానికి రోజురోజు చేగోడీలు, పులిపొంగరాలు, పకోడీలుపేసి మేపసాగాను. అన్నీ తినికూడా అది దిగులుగా వుండేది. నాకేమి బోధపడలేదు. దీని బ్రతుకు ఏమవుతుందో ఆ మొగుడ్ని నాలుగుతన్ని వాళ్ళ దగ్గర ఏడువేలు పుచ్చుకుని దాని పేరన బ్యాంకులో వేస్తే మంచిదని నాకు తోచింది. నా ఆలోచన మా వారితో చెప్పాను. చెప్పేముందు పరుపు క్రింద పైజమ్మా సంగతి కూడా చెప్పక తప్పలేదు. మావారు పకపకా నవ్వారు. ఒక భారతీయ స్త్రీకి జరిగిన అవమానానికి నవ్వుతారా అన్నాను కళ్లెర్రచేసి.

"లలిత నిలా పిలు—లలిత నిలా పిలు" అన్నారు. "దాన్నేవన్నా అంటే నేనూరుకోను" అన్నాను యింకా బుర్రటకాయిస్తూ, "డామిట్ నోర్ముయ్ ఆ ఫూల్ని యిలాపిలు" అన్నారు. మావారు చిన్నప్పుడు అంటే అది పరికిణీలు కట్టుకునేటప్పుడు దానికి కాంపోజిట్ లెక్కలు చెప్పవారులెండి. అది లెక్కలు తప్పుచేసి నప్పుడల్లా "ఫూల్-ఇడియెట్-రాస్కెల్-యూజులెస్ ఫెలో" అనిదాన్ని తిట్టేవారు. అందుకని అప్పుడు తిడితే బావుంటుంది కాని, కడుపుతో వున్న పిల్లను పట్టుకుని ఫూల్ గీల్ అంటే వాళ్ళ వాళ్ళు పళ్లురాలగొడ్తారు అన్నాను నేను లలితపక్షం వహించి.

లలిత వచ్చి తలుపు త్రోసుకుని నిలబడింది. "ఒన్సే లలితా - మి యింట్లో చాకలిపద్దు ఎవరు వేస్తారు నువ్వా మి ఇడియట్టా" అన్నారు నవ్వుతూ. అది నవ్వింది. "ఏవే తల్లీ నిన్ను నేనెంత బుజ్జగించి బ్రతిమా

లినా ఒక్కమాట కూడా తిన్నగా మాట్లాడే దానికి కావు. ఈ పురుషజాతి సింహము పలకరించగానే నవ్వుతున్నావా— అన్నాను." అది మళ్ళీ నవ్వింది వాళ్ళాయన్ను ఇడియట్ అన్నందుకు అది అఖారతీయంగా సంతోషిస్తు న్నది. జనసంఘం వాళ్లెవరైనా దీనినవ్వు గమనిస్తే దీన్ని మళ్ళీ ఖార తీయం చేయాలని పట్టుపడతారు.

"నీ మొగుడికి వుత్తరం రాస్తావా?" అన్నారు నవ్వుతూ. అది రాయనని మొండికేసింది.

"పోనీ నే వ్రాస్తాను నువ్వు సంతకం పెట్టు" అని కాగితం, కలం తెమ్మన్నారు. చెప్పొద్దు—మధురవాణి చేసినట్లు యింత సిరాతెచ్చి! మిద పోద్దామనిపించింది నాకు. దాని మొగుడికి యీయన ఉత్తరం వ్రాయడ మేమిటి నాకసహ్యం వేసింది. ఏదో రాసి దాని చేతిలో పెట్టారు. యిది చదువుకుని సంతకంపెట్టి "పోస్టు చెయ్యి" అని నాకేసి ఆదోలా చూశారు. నాకు వళ్లు మండిపోతోంది. నేను హాండిల్ చేస్తున్న కేసు ఆయన కెళ్ళి పోతోంది.

అది ఇంటికెళ్ళగానే దాని మొగుడు బస్సులో వచ్చాడ్ట: త్రుళ్ళుతూ పేలుతూ అత్తారింట్లో అంతా తనపెళ్ళాలే అన్నంత హుషారులో వున్నాడ్ట. ఆ తెల్లవారిఝామున బస్సులో లలిత ఏడ్చేల్లకడుపుతో పుట్టింటి కొచ్చిన లలిత, ఏనుగుగున్నలాటి మొగుడ్ని చూసుకుని వాడితో వుడాయించేసిం దట. ఈ వార్తవిన్న నాకు నడుం విరిగినట్లయింది. "ఏం అలా వున్నావు పిల్లా" అన్నారు వెక్కిరిస్తూ, నేను మాట్లాడలేదు.

నాకు పరుపు క్రింద పైజమ్మా మిష్టరీ బోధపడలేదు. మొదట మొగుడు అనుమానించాడు. తరువాత వాళ్ళిద్దరూ ఎలా కలిసిపోయారు ? ఇంత జరిగాక విడాకులన్నా తీసుకోకుండా సిగ్గులేకుండా ఏ మొగం పెట్టు కుని లలిత మొగుడితో కాపురానికెళ్ళింది ? నా బుర్రకేవీ పాలుపోలేదు. లలిత నన్నేదో అవమానం చేసినట్లు కూడా ఫీలయ్యాను. వుండి వుండి యీ మగాళ్ళమీద అనగా పురుష ప్రపంచం యొక్క దౌర్జన్యయుతమైన

వై ఖరిపై నాకు కోపం హెచ్చవసాగింది. నేను మా ఇంట్లో లలితమీద కోపం మావారిమీద చూపించటం ప్రారంభించాను.

"నీకు స్క్రూ లూజనయిట్లుందే" అన్నారుమావారు. "నాకు ఒక్క స్క్రూలూజయితే మీకు వందస్క్రూలు లూజవుతాయి. షేక్స్పియర్" అన్నాను.

"అదెవత్తో దాని మొగుడి దగ్గరకెళ్తే సంతోషించక నామీదపడి ఏడుస్తా వెందుకే— అది అలో లక్ష్మణా అంటూ యిక్కడ పడి వుంటే నీ కళ్ళు చల్లగా వుంటాయా" అన్నారు. "ఔరౌరా ఎంత మాటన్నారు? భారతీయ స్త్రీజాతికి లలిత అవమానం చేసింది" అన్నాన్నేను. "నోరు మూసుకో" అన్నారు. మేం మాట్లాడుకోటం మానేశాము. అంటే నేనే - ఆయన పలకరిస్తూనే వున్నారు. ఒకరోజు లలిత వుత్తరం రాసిందే అంటూ వచ్చారు. "ఆ కృతఘ్నురాలు మీకు ఉత్తరం కూడా రాసిందా" అన్నాను నేను కసిదీరా.

అదేమిటే నేనేదో లలితను లేవదీసుకు పోయినట్లు మాట్లాడుతున్నావ్? నీ ఏడుపేదో బోధపడకుండా వుంది అన్నారు. ఆ ఉత్తరం నాకే రాసింది. కొంచెం తగ్గాను, అందులో పరుపుక్రింద పైజమ్మా గురించి వ్రాసింది. "శ్రావణ శుక్రవారంనాడు మొగుడు నిద్రపోతుండగా తలుపు ఓరవాకిలిగా వేసి మా లలిత పేరంటానికి వెళ్ళిందట, అప్పుడే వచ్చాడా రజక చచ్చినాడు. ఆయన పైజమ్మాకి బదులు పరో గున్నవీనుగు పైజామ్మాను తెస్తే అవి పరుపుక్రింద పెట్టించి-నాపైజమ్మా తెచ్చి అమ్మగారికిచ్చి ఈ పైజమ్మా పట్టుకెళ్ళు అన్నాడ్ట. ఆ దున్నపోతే. ఈ విషయం పెళ్లానికి చెప్పలేదు. తనూ మర్చిపోయివచ్చి పరుపుక్రింద పైజమ్మా చూసి పెళ్లాన్ని అనుమానించి నానారభస చేశాడు. ఇలాటి మొగుడితో మాలలిత ఏం సుఖపడుతుంది?" అన్నాన్నేను.

మావారు అదోలా నవ్వి "లలిత చాలా సుఖపడుతుంది. నీకు తెలీదు, మీ రచయిత్రులిక్కడే డాల్‌లో స్టెప్ వేస్తూవుంటారు" అన్నారు.

"వ్హా ట్‌స్సార్ వ్హా ట్" అన్నాన్నేను వెక్కిరింతగా.

"లలిత యిప్పుడు పరిగెత్తుకెళ్ళింది మొగుడిమీది మైకంతో కాదు. చిక్కక చిక్కక మిడతంభొట్లు చేతిలో చిక్కాడు - ఇక వాడు ఆ గున్న ఏనుగు మీ లలిత చేతిలో ఆజన్మ ఖైదీయే-చూస్తూ వుండు-వాడ్ని ఓ ఆట ఆడిస్తుంది. ఈమాత్రం తెలుసుకోలేకపోయావ్" అన్నారు.

"అవును. మీరు చెప్పింది నిజవే. మొన్న లలిత టాక్సీలో వచ్చి నప్పుడు దాని మెళ్లో నాలుగుపేటల చంద్రహారం వుంది. నెక్లెస్‌మార్చింది. రవ్వల ముక్కుపుడక కొంది. దాని మొగుడు దాన్నిప్పుడు క్రిందకు దింపడు. టాక్సీలోనేపోతూ ఆ వూర్నించీవూరికి భుజాలమీద కూర్చోపెట్టు కుని ఎగురుకుంటూ వస్తాడు. మమ్మల్ని సినిమాకు కూడా తీసుకెళ్ళింది. దాని మొగుడిప్పుడు దాని చెప్పుక్రింది తేలు."